

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:

președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Trofimov Igor în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022, în cauza penală privind-l pe

JITARI Roman XXXXX, născut
la XXXXX, originar și domiciliat
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.05.2019-03.08.2021;

Instanța de apel: 11.11.2021-18.05.2022;

Instanța de recurs: 30.08.2022– 07.12.2022.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 03 august 2021, **Jitari Roman** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Potrivit prevederilor art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilite în privința lui Jitari Roman, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a vinovatului Jitari Roman, cu condiția că acesta în termenul de probă, nu va săvârși alte infracțiuni intenționate și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Conform art. 90 alin. (6) lit. a), f), g) Cod penal Jitari Roman a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, să participe la programe probaționale și să presteze muncă neremunerată în folosul

comunității în mărime de 60 (șaizeci) ore.

De la Jitari Roman s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 16 140 lei.

A fost obligat Jitari Roman să transmită permisul de conducere cu nr. XXXXX, Agenției Servicii Publice.

Prin sentință s-a soluționat și soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Jitari Roman, la 22 aprilie 2018, aproximativ la ora 15:00, aflându-se la volanul automobilului de model „Toyota Auris”, cu XXXXX, deplasându-se cu viteza de 88 km/h, depășind limita de viteză admisă pe sectorul de drum de 50 km/h, pe XXXXX din direcția XXXXX. În timpul deplasării, în preajma XXXXX, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, nu a luat în considerație starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecinței acestora, nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care va trebui să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare și a modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele Regulamentului circulației rutiere (RCR), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 și anume: - pct. 3 care prevede că, “Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudiciu altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente; - pct. 4, care prevede că, “Orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia” - pct. 45 alin. (1) potrivit căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.”; - pct. 45 alin. (2) potrivit căruia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; - pct. 46 conform căruia „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: a) copii...” -pct. 47.1 conform căruia Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități - 50 km/h, prin zonele rezidențiale și teritoriile adiacente drumului – 20 km/h, iar în zonele pietonale - 5 km/h. În cazul în care siguranța traficului se garantează, această limită pe anumite sectoare drum sau benzi de circulație (pentru unele tipuri de vehicule) poate fi majorată până la 80 km/h,

prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare; - art. 22 alin. (4) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.07 privind siguranța traficului rutier, stipulează: „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure influența și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic”. -art. 23 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.07 privind siguranța traficului rutier, stipulează: „conducătorul de autovehicul este obligat: a) să cunoască și să respecte Regulamentul circulației rutiere”. Nu a manifestat prudență în conducere, nu a ținut permanent cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație, a modalităților de conducere a vehiculului, nu a ținut cont de faptul că în acel moment, de la dreapta spre stânga relativ deplasării mijlocului de transport condus de Jitari Roman, minorul XXXXX, traversa strada în fugă, în afara trecerii de pietoni, și ca urmare l-a tamponat pe pietonul XXXXX.

În rezultatul acțiunilor imprudente ale conducătorului auto Jitari Roman, unitatea de transport a fost defectată tehnic, iar pietonului XXXXX i-au fost cauzate vătămări corporale grave manifestate prin traumatism asociat: traumă cranio-cerebrală acută manifestată prin contuzie cerebrală gravă, leziune axonală difuză, higrom subdural temporo-fronto-parietal stânga, coma I; șoc posttraumatic grad II; lezarea ficatului cu hematom subcapsular și hemoragie intraabdominală, hematom subcapsular a rinichiului drept; fractură cu deplasare a ambelor oase gambei drepte; excoriații pe hemitoracele drept, lombar dreapta, articulația talocrurală membrul inferior stâng; articulația cotului, cristailiacă dreaptă, au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă, fapt consemnat în raportul de expertiză judiciară (medico-legală) nr.201802D1155 din 26.06.2018.

Astfel, instanța de fond a constatat că, prin acțiunile sale, Jitari Roman a comis *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a unei persoane*, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel *avocatul Trofimov Igor în numele inculpatului*, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului, a invocat că:

- instanța de fond neîntemeiat a respins argumentul privind încălcarea cerințelor legate de competență, constatând că la data de 10.05.2018, de către organul superior de urmărire penală reprezentat de ofițerul superior de urmărire penală al SUPĂR al SCAUP al DP mun. Chișinău, inspector superior Nicolae Bunibalta, a fost pornită cauza penală nr. 2018890254. (f d . 1, vol I), apreciind astfel că competența de pornire a urmăririi penale, și exercitare a acesteia nu a fost încălcată;

- instanța de fond nu a dat răspuns la argumentul apărării precum că Inspectoratul General al Poliției nu este prevăzut de art. 253 Cod de procedură penală și art. 4 al Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală, ca autoritate în cadrul căreia se constituie organe de urmărire penală, și în acest sens Inspectoratul General al Poliției nu trebuie confundat cu Ministerul Afacerilor Interne, deoarece sunt persoane juridice distincte și au buget distinct, structură distinctă, funcții distincte etc. Doar în cadrul MAI poate fi constituit organ de urmărire penală. Legea nu prevede constituirea organului de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției și prin urmare nici în subdiviziunile sale structurale;

- referitor la solicitarea apărării privind excluderea ca probă a înregistrărilor video, precum că apariția înregistrărilor video în materialele dosarului penal nu sunt asigurate procesual, instanța de judecată a argumentat înregistrarea respectivă a fost ridicată cu respectarea prevederilor legislației în cadrul cercetării la fața locului, cu acordul lui Jitari Roman, ulterior recunoscută în calitate de mijloc material de probă. Obiecții la momentul ridicării, de către proprietarul aparatului de înregistrare video - nu au fost înaintate. Înregistrarea video respectivă, fiind obiectul cercetării în cadrul expertizelor, deși față de experți au fost înaintate alte întrebări, însă nici unul din ei nu a expus careva dubii referitor la veridicitatea acestei înregistrări. Mai mult ca atât, nici apărarea nu a obiectat referitor la autenticitatea înregistrării date și nu au solicitat soluționarea acestei întrebări în fața unui expert”, însă nu există nici un act care să adeverească faptul ridicării acestor înregistrări în timpul cercetării la fața locului, în acest sens nefiind indicat locul de unde s-a ridicat înregistrarea, cine a ridicat, aparatul în care era făcută înregistrarea etc. În același sens, nu se poate de indicat despre acordul lui Jitari Roman, dacă un asemenea acord nici nu s-a solicitat, deoarece despre ridicarea acestor înregistrări nici nu s-a pomenit la cercetarea la fața locului. În acest sens, nu există nici o declarație a lui Jitari Roman prin care s-ar fi adevărat exprimarea acordului. Instanța neîntemeiat a apreciat despre acordul în cauză, făcând-o într-un mod arbitrar;

- solicitarea apărării privind raportul de expertiză din 22.03.2019, de a nu fi pus la baza sentinței, a fost respinsă neargumentat, fiind neglijate integral motivele invocate de partea apărării, prin luarea în calcul doar a ipotezei că doar dacă experții au fost preîntâmpinați de răspundere, atunci concluziile lor nu pot fi puse la îndoială, dar despre faptul că aceste concluzii se referă la alte circumstanțe de loc decât cele reale, instanța nu s-a pronunțat și nu a argumentat. Prin urmare, partea apărării a fost lipsită de dreptul de a se apăra împotriva unei probe care se referă la alte circumstanțe decât cele care au avut loc în realitate;

- ofițerii de poliție care au pornit urmărirea penală, iar apoi au efectuat un șir de acte de urmărire penală nu sunt angajați ai ministerului afacerilor interne, ci sunt angajați ai Inspectoratului general al poliției, care potrivit prevederilor legislative indicate mai sus reprezintă o instituție distinctă de ministerul afacerilor interne, are statut de persoană juridică și nu reprezintă o subdiviziune teritorială a ministerului afacerilor interne ci o instituție subordonată a ministerului afacerilor interne, iar

organul de urmărire penală ca directive (în cazul din speță) nu reprezintă nici structură subordonată Ministerului Afacerilor Interne ci structură specializată cu funcții operaționale subordonată Inspectoratului General al Poliției. Aceasta se poate constata clar din conținutul Hotărârii Guvernului nr. 283 din 2013 (punctul 24 din Regulament);

- având în vedere că urmărirea penală a fost efectuată de către persoane care nu fac parte din instituțiile indicate în art. 253 Cod de procedură penală, a fost solicitată anularea tuturor actelor procedural efectuate de aceste persoane în cadrul dosarului în privința lui Jitari Roman, conform art. 251 Cod de procedură penală;

- deși în fața instanței de fond acuzarea a prezentat două probe cu concluzii și conținut diferit și anume două expertize, care prin conținutul său oferă concluzii diferite și contradictorii, unde una confirmă despre imposibilitatea inculpatului de a evita producerea impactului chiar dacă se deplasa cu viteză regulamentară, iar alta care denotă o concluzie inversă, instanța urma, ca la examinarea chestiunii cu privire la aprecierea lor, să argumenteze din ce considerente a admis o probă și a respins o altă probă, dar în sentință nu se regăsește o astfel de argumentare;

- apărarea a solicitat instanței dispunerea unei expertize repetate, unde expertului să-i fie adresate aceleași întrebări, doar că să fie pusă sarcina de a oferi răspunsul în funcție de circumstanțele reale ale cazului, și anume de amplasarea copacului de la colțul străzilor unde a avut loc accidentului, ci nu în circumstanțe în care acest copac nu ar fi existat. Aceasta este deoarece prezența de facto a acestui copac, limitează câmpul de vedere a conducătorului auto, chiar și în cazul deplasării regulamentare, însă, fără a se expune pe marginea acestor argumente instanța a respins cererea și prin urmare a limitat inculpatul în drepturile sale de a se apăra;

- apariția înregistrărilor video în materialele dosarului penal nu sunt asigurate procesual, astfel cum aceste înregistrări nu au fost supuse ridicării în cadrul procesului penal, nu este consemnat purtătorul de informație pe care se găseau, nu este documentată procedura de intrare în posesie asupra acestei informații video de către organul de urmărire penală. Doar o înscrisoare referitor la un disc din procesul-verbal de cercetare la fața locului, fără a indica tipul, indiciile de identificare, marca și altele, care nu poate fi considerată probă. De fapt nu este cunoscută sursa provenienței înregistrării;

- instanța avea sarcina de a clarifica chestiunea referitor la autenticitatea suportului optic CD-R Verbatim, prezentat experților pentru examinare, și anume dacă informația de pe acest disc este o informație (imprimare) originală sau este una copiată, iar dacă este una originală, dacă a fost sau nu manipulată această înregistrare, precum și de clarificat faptul prin care dispozitiv a fost aceasta imprimată;

- apărarea a solicitat declararea ca fiind inadmisibilă proba cu raportul de expertiză din 22.03.2019 cât și numirea unei expertize repetate, unde expertului să-i fie adresate aceleași întrebări, doar că să fie pusă sarcina de a oferi răspunsul în funcție de circumstanțele reale ale cazului, și anume să fie soluționate întrebările stabilite anterior expertului, dar ținând cont de amplasarea copacului de la colțul străzilor unde

a avut loc accidentului, deoarece concluziile experților sunt formulate în circumstanțe în care acest copac nu ar fi existat. Însă, cerințele respective au fost respinse, fiind îngădit dreptul la apărare;

- acuzarea nu a venit cu proba faptului unde se afla camera de luat vederi, care era aceasta, când s-a extras înregistrarea, care anume suport de memorie a fost sustras, este sau nu acesta manipulat etc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022, apelul a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Jitari Roman a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod Penal, după indicii calificativi – *încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a unei persoane.*

Cu referire la motivele invocate de inculpat precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a sa și că inculpatul urma a fi achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 264 alin.(3) lit. a) Cod Penal, Colegiul Penal a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel consideră că aceste afirmații ale inculpatului reprezintă opinia subiectivă, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 264 alin. (3) lit. a) Cod Penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, și anume:

- *Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 22.04.2018, cu schița accidentului rutier și planșa fotografică la procesul-verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier, în care este indicat locul producerii accidentului rutier din mun. Chișinău, produs pe XXXXX, unde Jitari Roman, în timp ce se afla la volanul automobilului de model „Toyota Auris” cu XXXXX, a tamponat minorul XXXXX (f.d. 11-22, vol. I);*

- *Certificat de accident rutier din 22.04.2018 în care este indicat locul producerii accidentului rutier din mun. Chișinău, produs pe XXXXX, unde Jitari*

Roman, în timp ce se afla la volanul automobilului de model „ Toyota Auris” cu XXXXX, a tamponat minorul XXXXX, care traversa strada în afara trecerii de pietoni de la dreapta spre stânga relativ deplasării mijlocului de transport la fuga rapid (f.d. 23 vol. I);

- *Copia permisului de conducere pe numele lui Jitari Roman, eliberat la data de 23.11.2011, ce confirmă că acesta deține categoria B;*

- *Certificat nr. 14327 din 22.04.2018 emis în urma examinării lui XXXXX, în care sunt indicate diagnoza, acuzele, investigațiile efectuate și procedurile efectuate (f.d. 24 vol. I);*

- *Polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă din data de 27.10.2017, unde figurează ca asigurator Jitari Roman;*

- *Proces-verbal de examinare din 22.04.2018, unde examinării este supus automobilul de model „ Toyota Auris” cu XXXXX, de culoare albastru închis, cu partea din față deteriorată și anume bara de protecție din față, capota, farurile, parbrizul (f.d. 30-31 vol. I);*

- *Ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictate la cauza penală din 22.04.2018, prin care este recunoscut drept corp delict automobilul de model „ Toyota Auris” cu XXXXX, care se transmite spre păstrare proprietarului Jitari Roman (f.d. 32 vol. I);*

- *Ordonanța de restituire a automobilului din 22 aprilie 2018, prin care se dispune transmiterea la păstrare a mijlocului de transport de model „ Toyota Auris” cu XXXXX, proprietarului Jitari Roman și Obligația prin care Jitari Roman se obligă să păstreze mijlocul de transport de model „ Toyota Auris” cu XXXXX, fără careva modificări sau înstrăinare până la finisarea cazului dat (f.d. 33- 34, vol. I);*

- *Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier suplimentar din 23.04.2018, cu schița accidentului rutier (f.d. 35-39 vol. I);*

- *Raportul de constatare tehnico- științifică nr. 34/12/1- R-2269 din 29.05.2018, potrivit căruia pe suportul optic de tip CD-R „Verbatim” cu nr. 534336ME15:54, având capacitatea de 700 Mo, de culoare gri fiind identificat cu nr. 2269-1/1-1/1. Obiectul extras din plic corespunde parțial cu cel descris în demers, astfel suportul optic extras 13 are denumirea „ Verbatim” în timp ce în actul de dispunere este indicată denumirea „Freerstayle”. Potrivit raportului de constatare tehnico- științifică R-2269 din 29.05.2018, s-au stabilit următoarele concluzii: Pe suportul optic de tip CD-R „Verbatim”, s-a depistat fișierul „15000034.AVI” ce conține imagini video și sunet, efectuate cu camera de bord, instalată într-un automobil, înregistrarea fiind efectuată pe timp de zi având o durată de 00:01:11.000 sec. Examinând conținutul fișierului „15000034.AVI” s-a stabilit că intervalul de timp din momentul în care automobilul ce reprezintă interes (conform datelor din demers fiind "Toyota Auris", cu XXXXX) este la nivel cu sfârșitul intersecției (conform datelor din demers XXXXX) până la momentul când tamponează un pieton este de 00:00:02.791 secunde. Conform datelor prezentate în întrebare (distanța - 64,9 m) și*

a calculelor obținute (timpul -2,791 s) s-a stabilit că viteza de deplasare a automobilului ce reprezintă interes este de 83,71 km/h (f.d. 45-49, vol. I);

- *Raportul de expertiză judiciară (medico-legală) nr. 201802D1155 din 26.06.2018*, potrivit cărui, fiind efectuată expertiza medico-legală a lui XXXXX pe baza documentelor medicale s-a constatat: „Traumatism asociat: traumă cranio-cerebrală acută manifestată prin contuzie cerebrală gravă, leziune axonală difuză, higrom subdural temporo-fronto-parietal stânga, coma I; șoc posttraumatic grad II; lezarea ficatului cu hematom subcapsular și hemoragie intraabdominală, hematom subcapsular a rinichiului drept; fractură cu deplasare a ambelor oase gambei drepte; excoriații pe hemitoracele drept, lombar dreapta, articulația talocrurală membrul inferior stâng; articulația cotului, crista iliacă dreaptă, au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă. De stabilit cu certitudine care era poziția persoanei pătimate față de unitatea de transport în momentul impactului nu este posibil. Analizând datele documentelor medicale prezentate, posibil că XXXXX se afla în momentul impactului în poziție verticală orientat cu partea dreaptă a corpului față de unitatea de transport. (f.d.67- 69, vol. I);

- *Raportul de expertiză judiciară auto-tehnică nr.34/12/l-R-2716 din 29.06.2018*, potrivit cărui în urma examinării materialelor din prezenta cauza s-a constatat: Distanța necesară pentru oprire în siguranță a automobilului de modelul „Toyota- Auris” cu XXXXX, pentru viteza regulamentară 50 km/oră este 26 metri. În cazul deplasării cu viteza regulamentară 50 km/oră, automobilul de modelul „Toyota -Auris” cu XXXXX într-o secundă parcurge distanța de 13,9 metri. Distanța necesară pentru oprire în siguranță a automobilului de modelul „Toyota- Auris” cu XXXXX, pentru viteza indicată de conducător 60 km/oră este 34 metri. În cazul deplasării cu viteza indicată de șofer 60 km/oră, automobilul de modelul „Toyota -Auris” cu XXXXX într-o secundă parcurge distanța de 16,7 metri. Distanța necesară pentru oprire în siguranță a automobilului de modelul „Toyota - Auris” cu XXXXX, pentru viteza calculată 83,71 km/oră este 58 metri. În cazul deplasării cu viteza calculată 83,71 km/oră, automobilul de modelul „Toyota- Auris” cu XXXXX într-o secundă parcurge distanța de 23,3 metri. Conform datelor inițiale prezentate, conducătorul automobilului de modelul „Toyota- Auris” cu XXXXX Jitari Roman nu dispunea de posibilitate tehnică de evitare a tamponării pietonului XXXXX folosind frânarea. Întrucât conform datelor inițiale prezentate, conducătorul automobilului de modelul „Toyota- Auris” cu XXXXX Jitari Roman, deplasându-se cu viteza regulamentară 50 km/oră nu dispunea de posibilitate tehnică de evitare a tamponării pietonului XXXXX folosind frânarea, în cazul deplasării cu viteza 60 km/oră sau cu viteza 83,71 km/oră el cu atât mai mult nu dispunea de posibilitate tehnică de evitare a tamponării pietonului XXXXX. Răspunsul la întrebarea despre diferență între mărimea puterii loviturii, în cazul tamponării de pieton, dacă automobilul „ Toyota- Auris” cu XXXXX se deplasa cu viteza 50 km/oră sau cu viteza 83,71 km/oră, nu se află în

competența expertului auto-tehnic. Întrucât conform datelor inițiale prezentate, conducătorul automobilului de modelul „Toyota -Auris” cu XXXXX Jitari Roman, deplasându-se cu viteza regulamentară 50 km/oră nu dispunea de posibilitate tehnică de evitare a tamponării pietonului XXXXX, depășirea vitezei regulamentare nu se află în legătură cauzală directă cu producerea accidentului. Consecințele impactului între automobil și pieton sunt direct proporționale cu viteza automobilului, însă expertul auto-tehnic nu dispune de informație despre rezultatele experimentelor efectuate de acest gen. Stabilirea cauzei accidentului rutier, din punct de vedere tehnic, nu ține de competența expertului auto tehnic, întrebarea despre respectarea părților implicate în accidentul rutier a cerințelor legale ale Regulamentului Circulației Rutiere necesită o apreciere juridică, ceea ce iese în afara competenței expertului auto tehnic. Din această cauză în baza art. 88 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 12 alin. (2) a Legii nr. 68 din 14.04.2016 „cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar” întrebarea de către expert nu se rezolvă (f.d.80-84, vol. I);

- *Procesul-verbal de examinare din 23.06.2018 a imaginilor video de pe CDR „Verbatim” ridicat la 22.04.2018.* În urma examinării înregistrării video sus menționate, se observă cum camera de bord a automobilului de model „Toyota Auris” cu XXXXX, la volanul căruia se afla Jitari Roman, a fixat faptul cum la data de 22.04.2018, ora 15:00:45, automobilul în cauză se deplasează pe XXXXX, cu o viteză regulamentară. De asemenea în imagini se observă că la data de 22.04.2018, ora 15:01:05, automobilul se deplasează pe XXXXX, fiind în apropiere cu XXXXX, unde pentru prima dată apare în vizor pietonul XXXXX, care deja prezintă pericol pentru conducătorul Jitari Roman. Tot la ora 15:01:05, se observă cum pietonul XXXXX încearcă să traverseze strada la fuga rapid. La ora 15:01:06, se observă momentul impactului cu pietonul XXXXX și imediat poziția pietonului, care se află în aer cu picioarele spre cer. La ora 15:01:08, automobilul sus menționat a staționat; (f.d.87-93, vol. I) - Purtător de informații: Disc CD-R „Verbatim” cu fișierul cu denumirea „15000034.AVI” ce conține imagini video și sunet, efectuate cu camera de bord, instalată într-un automobil, înregistrarea fiind efectuată pe timp de zi având o durată de 01:11.000 sec., sigilat în plic inscripționat cu Pachet nr.l-C-2269, având aplicată ștampila expertului judiciar indicativ 046, numele expertului judiciar Cuschevici E, și semnătura acestuia (f.d. 94, vol. I);

- *Ordonanța de recunoaștere și atașare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 06.07.2018,* prin care se recunoaște în calitate de mijloc material de probă- un disc format CD-R cu înregistrare video ridicat de la Jitari Roman, cu anexarea la cauza penală nr. 2018890254 (f.d. 95, vol. I);

- *Informație IMSP Dispensarul Republican de Narcologie din 10.05.2018,* prin care se comunică că Jitari Roman nu este înregistrat în listele persoanelor nominalizate ale persoanelor bolnave de alcoolism cronic sau narcomanie (f.d. 103 vol. I);

- *Informație IMSP AMT Rîșcani CMF nr. 10 Centrul Comunitar de Sănătate Mintală din 10.05.2018*, prin care se comunică că Jitari Roman nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d. 104, vol. I);
- *Caracteristică pe numele lui Jitari Roman eliberată de OS al SP-5 IP Rîșcani a DP, mun. Chișinău*, prin care se caracterizează pozitiv (f.d. 106, vol I);
- *Revendicare forma 246 pe numele lui Jitari Roman*, conform căreia nu există informații privind tragerea la răspundere penală (f.d. 107, vol. I);
- *Procesul-verbal de examinare din 23.06.2018*, unde examinării este supus procesul-verbal nr. 2897 din 22.04.2018 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei eliberat pe numele lui Jitari Roman. În cadrul examinării prezente s-a constatat că Jitari Roman a fost supus examinării unde i-au fost recoltate probe de sânge, care în urma analizelor s-a stabilit că nu se află în stare de ebrietate. De asemenea la rubrica 14 este fixată concluzia „Trez” (f.d.108, vol. I);
- *Procesul-verbal nr. 2897 din 22.04.2018 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, eliberat pe numele lui Jitari Roman* , unde la pct.14 concluzia examinării medicale este stabilită: „, trez” (f.d.109, vol. I);
- *Ordonanța de recunoaștere și atașare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală, din data de 23.06.2018*, potrivit căreia se recunoaște în calitate de mijloc material de probă Procesul-verbal nr. 2897 din 22.04.2018 privind constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei eliberat (f.d. 110, vol. I);
- *Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier suplimentar din 23.04.2018 cu schița accidentului rutier* (f.d.150-154, vol. I);
- *Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/l-R-4417 din 04.10.2018*, potrivit căruia în urma materialelor puse la dispoziție „suport optic de tip CD-R "Verbatim”, cu nr. 534336ME15:54, având capacitatea de 700 Mo și culoare gri-metalic s-au stabilit următoarele concluzii: Pe suportul optic de tip CDR „Verbatim” s-a depistat fișierul ” 15000034.AVI” ce conține imagini video și sunet, efectuate cu camera de bord, instalată într-un automobil, înregistrarea fiind efectuată pe timp de zi având o durată de 00:01:11.000 sec. Examinând conținutul fișierului ”15000034.AVI” s-a stabilit că intervalul de timp din momentul în care persoana ce reprezintă interes (conform datelor din demers fiind XXXXX) apare în vizorul camerei de bord, de după gardul din partea dreaptă până la momentul când este tamponat de către un automobil este de 00:00:01.25000:00:01.291 secunde (f.d.159-163, vol. I);
- *Raport de expertiză judiciară nr. 34/12/l-R-4856 din 25 octombrie 2018*, conform căruia: În regim de viteză constantă în mărime de 50 km/h, automobilul de model „ Toyota Auris” cu XXXXX într-o secundă parcurge distanța de 13,88m. În regim de viteză constantă în mărime de 83,71 km/h, automobilul de model „Toyota Auris” cu XXXXX într-o secundă parcurge distanța de 23,25 m. Procedurile tehnice

aprobate în cadrul Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare aplicate în domeniul expertizei criminalistice a accidentelor de trafic rutier, nu prevăd metodologia/procedura de examinare și răspuns la întrebările date. Analiza rezultatelor cercetărilor efectuate în baza materialelor cauzei, din punct de vedere tehnic denotă că, în condițiile în care în situația rutieră de la momentul producerii accidentului rutier conducătorul automobilului de model „Toyota Auris” cu XXXXX, Jitari Roman, s-ar fi deplasat cu viteza de 50,0 km/h (conform condițiilor întrebărilor, limita de viteză pentru autovehicule stabilită în localitate - conform Regulamentului circulației rutiere), iar pietonul s-a deplasat în calitate de obstacol pentru circulație timp de 1,25-1,291s (conform datelor din ordonanță), conducătorul automobilului dat nu dispunea de posibilitate tehnică de a evita tamponarea obstacolului (pietonului XXXXX) aplicând metoda frânării în momentul declanșării obstacolului pentru circulație în câmpul de vizibilitate. Conform literaturii de specialitate, camera video de bord reprezintă dispozitiv electronic pentru înregistrarea video a șofatului conducătorului auto precum și a acțiunilor celorlalți participanți la trafic. Cu ajutorul video-registratorului auto, pot fi captate imagini video a situației rutiere cu acoperire în limitele unghiului de vizualizare a camerei. Rezultatele înregistrărilor sunt stocate pe un card de memorie și pot servi la identificarea timpului de deplasare a obiectului pe care este instalată camera (în cazul de referință a automobilului) sau la deplasarea altor obiecte (automobile, pietoni, etc.) pe intervale de distanță, repere determinate (f.d. 171175, vol. I);

- *Raportul de expertiză judiciară auto-tehnică și inginer-tehnică în comisie repetată nr. 483-489; 490-493 din 22.03.2019*, efectuat în baza materialelor din prezenta cauză penală inclusiv a procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 22.04.2018, schița accidentului rutier și suportul optic de stocare a informației de tip CD-R „Verbatim”, prin care s-a constatat: Din examinarea înregistrării video care se conțin în fișierul „15000034.avi” de pe discul 17 optic DVD-R „Verbatim” cu n/s: 534336ME15.54 prezentat spre examinare reiese, că timpul din momentul apariției pietonului în vizorul camerei video amplasat la bordul automobilului de model „Toyota Auris” cu XXXXX și până la momentul producerii impactului este aproximativ de 1 secundă 292 milisecunde. Din motivul că, spre examinare nu a fost prezentat aparatul de fixare video, care a fost amplasat la bordul automobilului de model „Toyota Auris” cu XXXXX, nu este posibil de stabilit, dacă aparatul de fixare video nominalizat, reprezintă un aparat de măsurare a vitezei. Din motivul, că spre examinare nu a fost prezentat aparatul de fixare video, care a fost amplasat la bordul automobilului de model „Toyota Auris” cu XXXXX, nu este posibil de stabilit, dacă aparatul de fixare video nominalizat, este sau nu omologat în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru aprecierea vitezei de deplasare a automobilului. Reieșind din distanța de 64,0 m, parcursă de automobilul de model „Toyota Auris” cu XXXXX, în vizorul camerei de bord de la XXXXX până la locul impactului și timpul în care automobilul dat a parcurs această distanță obținut în rezultatul examinărilor efectuate în cadrul expertizei judiciare în domeniul tehnicii

de calcul, viteza automobilului constituia aproximativ 88 km/h. Spațiul necesar de oprire în siguranță a unui automobil de model „Toyota Auris” la viteza de 50 km/h în condițiile producerii accidentului rutier care a avut loc la data 22.04.2018 constituie aproximativ 31 m. Automobilul „Toyota Auris”, având viteza de deplasare 50 km/h, într-o secundă parcurge distanța de 13,9 metri. Spațiul necesar de oprire în siguranță a unui automobil de model «Toyota Auris» la viteza de 60 km/h în condițiile producerii accidentului rutier constituie 33,8 m. Automobilul «Toyota Auris», având viteza de deplasare 60 km/h, într-o secundă parcurge distanța de 16,66 metri. Spațiul necesar de oprire în siguranță a unui automobil de model «Toyota Auris» la viteza de 83,71 km/h în condițiile producerii accidentului rutier constituie aproximativ 67 m. Spațiul necesar de oprire în siguranță a unui automobil de model «Toyota Auris» la viteza calculată de 88 km/h în condițiile producerii accidentului rutier constituie aproximativ 72 m. Automobilul „Toyota Auris”, având viteza de deplasare 88 km/h, într-o secundă parcurge distanța de 24,44 metri. Diferența dintre distanța parcursă în timp de o secundă de automobilul „Toyota Auris” XXXXX cu viteza de 50 km/h și distanța parcursă în timp de o secundă de același automobil cu viteza calculată de 88 km/h constituie 10,54 m. Automobilul „Toyota Auris”, având viteza de deplasare 83,71 km/h, într-o secundă parcurge distanța de 23,25 metri. Diferența dintre distanța parcursă în timp de o secundă de automobilul „Toyota Auris” XXXXX cu viteza de 50 km/h și distanța parcursă în timp de o secundă de același automobil cu viteza de 83,73 km/h constituie 9,35 metri. La datele inițiale prezentate în ordonanța pentru dispunerea efectuării expertizei tehnică-auto, la momentul declanșării obstacolului de circulație pentru conducătorul automobilului de model „Toyota Auris” XXXXX, viteza de deplasare a acestuia fiind 50 km/h (limita vitezei admisibile pe acest sector drum) ultimul putea să aibă posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare. La datele inițiale prezentate în ordonanța pentru dispunerea efectuării expertizei tehnică auto, la momentul declanșării obstacolului de circulație pentru conducătorul automobilului de model „Toyota Auris” XXXXX, viteza de deplasare a acestuia fiind 60 km/h ultimul nu avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare. La datele inițiale prezentate în ordonanța pentru dispunerea efectuării expertizei tehnică auto, la momentul declanșării obstacolului de circulație pentru conducătorul automobilului de model «Toyota Auris» XXXXX, viteza de deplasare a acestuia fiind 83,73 km/h ultimul nu avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare. La datele inițiale prezentate în ordonanța pentru dispunerea efectuării expertizei tehnică auto, la momentul declanșării obstacolului de circulație pentru conducătorul automobilului de model «Toyota Auris» XXXXX, viteza reală de deplasare a acestuia fiind 88 km/h ultimul nu avea posibilitate tehnică de a evita tamponarea pietonului prin frânare. Pe motivele invocate în compartimentul «EXAMINARE», soluționarea acestei întrebări pe calea expertizei tehnică-auto nu este posibilă. Din punct de vedere a expertului depășirea limitei de viteză putea să se afle în legătură cauzală cu faptul tamponării pietonului. Din punct de vedere tehnic, cauza accidentului rutier constă în absența posibilității tehnice a șoferului

automobilului «Toyota Auris» XXXXX de a evita tamponarea pietonului prin frânare, de care a fost lipsit în momentul declanșării obstacolului pentru circulație la o distanță insuficientă pentru oprirea la timp a automobilului. Pe motivele invocate în compartimentul «EXAMINARE» și în conformitate cu prevederile art.53 alin. (1) lit. b) a Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, refuz de a formula concluzii referitoare acestor întrebări. (f.d. 186-205, vol. I);

- *Cerere semnată de către XXXXX, mama părții vătămate minore* prin care se confirmă că a primit de la Jitari Roman suma de 2500 dolari și nu are pretenții de ordin moral sau material față de Jitari Roman (f.d. 208, vol. I);

- *Supliment al raportului de expertiză nr.483-489, 490-493 din 22 martie 2019, exemplar 2 din 25.04.2019, acte de corectare a greșelilor.* La pagina 5, aliniatul 7, înscrisul DVD-R- se omite și se înlocuiește cu CD-R. La pagina 12, aliniatul 1, înscrisul D-R- se omite și se înlocuiește cu CD-R. (f.d.218-219).

Instanța de apel, examinând probatorul, a considerat dovedită indubitabil vina inculpatului Jitari Roman în comiterea infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a unei persoane acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art.264 alin.(3) lit. a) Cod Penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Colegiul Penal a considerat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor și probele scrise care ar trezi dubii, nu sunt reținute. Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. Faptul că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptei prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod Penal la nici o etapă a procesului penal, nu constituie un temei de achitare a acestuia, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestuia.

Astfel Colegiul penal a conchis că inculpatul Jitari Roman nu a manifestat prudență în conducere, nu a ținut permanent cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație, a modalităților de conducere a vehiculului, nu a ținut cont de faptul că în acel moment, de la dreapta spre stânga relativ deplasării mijlocului de transport condus de Jitari Roman, minorul XXXXX, traversa strada în fugă, în afara trecerii de pietoni, și ca urmare l-a tamponat pe pietonul XXXXX.

În circumstanțele menționate, Colegiul Penal a reiterat că la capitolul dat s-a specificat norma din actul normativ care a fost încălcat de către inculpatul Jitari

Roman, iar învinuirea constatată este una bine probată și determinată concret și clar, în lipsa de careva dubii sau interpretări eronate.

Colegiul Penal a remarcat că nu și-a găsit confirmare alegația inculpatului de referință la faptul că dânsul nu este vinovat de comiterea accidentului rutier, or, această versiune este una pur subiectivă, în situația în care s-a confirmat că tamponarea părții vătămate a avut loc anume urmare a manifestării imprudenței față de obligațiile pe care le trebuia să aibă inculpatul în calitate de conducător al unui mijloc de pericol social sporit, or, acesta la momentul comiterii accidentului rutier nu avea cunoștințe, aptitudini și comportament adecvat în conducerea autovehiculului. Alegațiile apărării cu referire la faptul că inculpatul nu era în posibilitatea să evite tamponarea victimei în circumstanțele conducerii respectând limita de viteză, nu sunt pertinente, or în obligațiile conducătorului auto, nu intră doar respectarea conducerii cu limita de viteză stabilită, dar și celelalte obligații care au fost indicate în rechizitoriu, pe care inculpatul nu le-a respectat, care au dus la impactul de tamponare a victimei și consecințele survenit în rezultatul accidentului rutier. În special inculpatul a încălcat - pct. 45 alin. (1) potrivit căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră.” -pct.45 alin.(2) potrivit căruia „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului -pct. 46 conform căruia „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: a) copii... ”. -pct. 47.1 conform căruia Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități — 50 km/h, prin zonele rezidențiale și teritoriile adiacente drumului – 20 km/h, iar în zonele pietonale - 5 km/h. În cazul în care siguranța traficului se garantează, această limită pe anumite sectoare de drum sau benzi de circulație (pentru unele tipuri de vehicule) poate fi majorată până la 80 km/h, prin instalarea indicatoarelor 3.27 de semnificație corespunzătoare; - art. 22 alin. (4) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.07 privind siguranța traficului rutier, stipulează: „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic”. -art. 23 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.07 privind siguranța traficului rutier, stipulează: „conducătorul de autovehicul este obligat: a) să cunoască și să respecte Regulamentul circulației rutiere”. Astfel, instanța de apel consideră că latura subiectivă, manifestată prin imprudență din partea inculpatului, a fost constatată pe deplin.

Cu referire la argumentele apărării ce se referă la proba înregistrărilor video, care au stat la baza stabilirii depășirii de către inculpat a vitezei admisibile și constatarea circumstanțelor accidentului rutier, instanța de apel a atestat că această

probă care conține imagini video și audio a circumstanțelor petrecerii accidentului rutier, a fost ridicată în rezultatul cercetării locului accidentului rutier, în special a automobilului inculpatului cu care a fost tamponată victima, înregistrările video pe suport CD, care au fost recunoscute drept corp-delict, fiind rezultatul transcrierii pe CD-ul menționat de pe video registratorul instalat la bordul automobilului condus de inculpat, lucru care nu este contestat de către partea apărării, totodată nefiind înaintate careva obiecții la acest capitol, nici la etapa întocmirii procesului-verbal de cercetare la fața locului, inculpatul recunoscând la toate etapele urmăririi penale faptul că camera de înregistrare instalată în automobilul său a înregistrat impactul produs în rezultatul accidentului rutier. Astfel, nu există vreun motiv de a declara nulă proba respectivă, or circumstanțele accidentului rutier, pe lângă faptul că au fost înregistrate video pe camera de bord din automobilul inculpatului, au fost recunoscute de către inculpat, precum și de către partea vătămată, fără vreo derogare de cele care sunt redată din înregistrările video.

Cât privește argumentul apărării ce se referă la formularea concluziilor privind imposibilitatea inculpatului de a evita tamponarea victimei, urmare a prezenței copacului de după care a apărut victima, instanța de apel a atestat că acestea nu sunt plauzibile, or din circumstanțele cauzei rezultă că acest copac se află alături de gardul de după care a apărut victima care s-a angajat să traverseze carosabilul, astfel încât acest copac nefiind singurul obstacol după care a apărut victima, mai mult ca atât din înregistrările video (f.d. 89, vol. 1), se vede clar că victima a apărut de după gard în timpul 15.01.05, iar urmare a faptului că traversa carosabilul în fugă, la același timp adică 15.01.05, se afla deja la câțiva metri de gard și copac (f.d. 90, vol. 1), fiind tamponată la timpul de 15.01.06 (f.d. 91-92, vol. 1). Aceste circumstanțe care rezultă din înregistrările video, nu sunt în contradicție cu declarațiile inculpatului, care la fel a relata faptul că victima a apărut brusc pe carosabil când traversa strada.

Argumentele apărării cu referire la faptul că toate probele acumulate sunt lovite de nulitate urmare a încălcării regulilor de competență a organului de urmărire penală, în special a faptului că ofițerii de urmărire penală care au pornit urmărirea penală, iar apoi au efectuat un șir de acte de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției, care reprezintă o instituție distinctă de Ministerul Afacerilor Interne, nu au fost reținute ca fiind plauzibile, or la acest capitol instanța de fond a motivat soluția cu prisosință în sentința contestată, acestea fiind acceptate de către Colegiul penal, deoarece corespund exigențelor art. 101 Cod de procedură penală. Or, potrivit art. 253 alin. (1) Cod de procedură penală, urmărirea penală se efectuează de către procuror și de către organele constituite conform legii în cadrul: 1) Ministerului Afacerilor Interne; 2) Serviciului Vamal; 3) Centrului National Anticorupție. Conform art. 14 alin.(1) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Subdiviziunile specializate sânt unități ale Poliției de competență teritorială generală, subordonate Inspectoratului

General al Poliției, care pot crea servicii publice desconcentrate și se instituie conform specificului unor sectoare și direcții concrete de activitate.

Instanța de apel a reținut că întru executarea eficientă și promptă a sarcinilor procesuale, creșterea eficacității mecanismului de supraveghere, analiză și control a activității organelor de urmărire penală constituite în cadrul IGP al MAI, ridicarea calității și operativității în activitatea de urmărire penală, respectarea drepturilor și garanțiilor procesuale, în conformitate cu Codul de procedură penală, Legea privind statutul ofițerului de urmărire penală, Hotărârea Guvernului nr.986 din 24 decembrie 2012 „Cu privire la structura și efectivul-limită ale Inspectoratului General al Poliției al MAI”, Hotărârea Guvernului nr.283 din 24.04.2013 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al MAI și ordinului MAI nr. 71 din 28 februarie 2013 „Cu privire la statele de organizare ale Inspectoratului General al Poliției al MAI”, de către Ministrul Afacerilor Interne, a fost emis Ordinul MAI nr. 349 din 11.11.2013 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Direcției generale urmărire penală a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, prin care a fost aprobat Regulamentul privind organizarea și funcționarea Direcției generale urmărire penală a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne. Astfel, în conformitate cu prevederile din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Direcției generale urmărire penală a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, a fost stabilită misiunea, funcțiile de bază, atribuțiile, drepturile, împuternicirile, modul de organizare și funcționare a Direcției generale urmărire penală a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne. Potrivit art.2 al Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, poliția este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Potrivit art. 15 alin. (1) și (2) al Legii nr.320 din 27.12.2012, Poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale - unități ale Poliției cu personalitate juridică, de competență teritorială corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale a țării, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care sunt amplasate și își desfășoară activitatea în teritoriul unității administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare și funcționare aprobate de șeful Inspectoratului General al Poliției. (2) În mun. Chișinău și în UTA Găgăuzia se organizează și funcționează direcții de poliție. Din prevederile art. 14 alin. (2) al Legii nominalizate, rezultă că, prin ordinul ministrului afacerilor interne se înființează subdiviziunea specializată a Poliției, care va avea calitatea de organ de urmărire penală. Prin urmare, Serviciul Urmărire Penală Accidente Rutiere al Secției Coordonare Activități de Urmărire penală (SUPĂR al SCAUP) este o subdiviziune specializată a Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP al MAI, care are stat de organ de urmărire penală.

La caz, a fost constatat că la data de 10.05.2018, de către organul superior de urmărire penală reprezentat de ofițerul superior de urmărire penală al SUPĂR al SCAUP al DP mun. Chișinău, inspector superior Nicolae Bunibalta, a fost pornită cauza penală nr. 2018890254. (fd. 1, vol I). Astfel, instanța de apel a considerat că competența de pornire a urmăririi penale, și exercitare a acesteia nu a fost încălcată. Respectiv, alegațiile apelantului în acest sens sunt neîntemeiate, urmare a cărui fapt sunt neîntemeiate argumentele apărării ce se referă la faptul că toate probele și actele acumulate la etapa urmăririi penale de către organul de urmărire penală, sunt ilegal administrate în conformitate cu Codului de procedură penală.

Instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Jitari Roman a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost condamnat, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru, se caracterizează pozitiv.

Așa dar, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, a constatat că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 ani.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară avocatul Trofimov Igor în numele inculpatului, care fără a invoca vreun temei din cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia rejudicarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința lui Jitari Roman să fie încetat, în legătură cu faptul că nu sunt prezente elementele componente de infracțiune, cu dispunerea achitării acestuia.

În motivarea recursului enumeră aceleași argumente invocate și în cererea de apel, suplimentar indicând că:

- instanța de apel nu a dat răspuns la argumentele invocate de apelant, ci doar a reiterat poziția instanței de fond;

- instanța de apel nu a supus dezbaterii argumentele formulate de apărare privind competența organului de urmărire penală, iar motivarea expusă în sensul dat nu este una conformă cadrului legal;

- deoarece urmărirea penală a fost efectuată de către persoane care nu fac parte din instituțiile indicate în art. 253 Cod de procedură penală, solicită anularea tuturor actelor procedurale efectuate de aceste persoane în cadrul dosarului în privința lui Jitari Roman și anume: ordonanța de începere a urmăririi penale; ordonanțele de recunoaștere în calitate de parte vătămată; Procesele-verbale de audiere a părții

vătămate; Procesele-verbale de audiere a bănușilor; Procesele verbale de audiere a martorilor; ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuș; Procesele-verbale de cercetare la fața locului; Ordonanțele de ridicare și examinare a bunurilor (discului și autoturismului); Procesele-verbale de recunoaștere după pozele fotografice; Procesele verbale privind efectuarea confruntării;

- în decizia sa, instanța de apel a invocat suportul pe probele supuse examinării în cadrul ședinței de judecată, însă, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel aceste probe nu au fost supuse examinării, deoarece doar s-au enumerat într-o listă citită de acuzare;

- deși în fața instanței, acuzarea a prezentat două probe cu concluzii și conținut diferit și anume două expertize, care prin conținutul lor oferă concluzii diferite și contradictorii, unde una confirmă imposibilitatea inculpatului de a evita producerea impactului chiar dacă se deplasa cu viteză regulamentară, iar alta care denotă o concluzie inversă, instanța de apel, urmare a cerinței formulate de apărare în apel, urma, ca la examinarea chestiunii cu privire la aprecierea lor să argumenteze din ce considerente a admis o probă și a respins o altă probă, fără să dea apreciere concluziilor din aceste raporturi, totuși în decizia contestată cu recurs nu se regăsește o astfel de argumentare;

- instanța de apel nu s-a expus asupra unei chestiuni esențiale, pe care trebuie să o soluționeze instanța în aprecierea prezenței sau lipsei componentei de infrațiune în acțiunile inculpatului;

- din conținutul deciziei, de altfel ca și din cel al sentinței instanței de fond, se sugerează o ambianță de corespundere a tuturor probelor și anume a faptului că toate ne relatează că inculpatul avea posibilitatea de a evita coliziunea dacă se deplasa cu viteză regulamentară. De fapt situația este inversă- un raport de expertiză și anume raportul de constatare tehnico- științifică indică asupra faptului că inculpatul nu avea posibilitate de a evita producerea accidentului chiar dacă se deplasa cu viteză regulamentară;

- instanța de apel nu s-a expus asupra criticii făcute de apărare în apel în ce privești faptul că în raportul de expertiză din care instanța a tras concluzia despre faptul că inculpatul avea posibilitatea de a evita producerea impactului dacă se deplasa cu viteză regulamentară, este un raport care se referă la circumstanțe ce nu corespund realității. Astfel, experții în raportul de expertiză din 22.03.2019, au indicat că aceste concluzii nu sunt formulate în dependență de amplasarea copacului aflat la intersecția unde a avut loc accidentul, chestiune care denotă o examinare a cazului și oferirea de concluzii care nu sunt în raport cu circumstanțele de fapt ale cazului, precum și având în vedere faptul că OUP nu a dispus o expertiză suplimentară, chiar și în pofida faptului că a constatat raportul de expertiză ca fiind incomplet;

- instanța de apel nu a expus analizei și nu s-a pronunțat asupra cerințelor că apărarea a contestat faptul respingerii cererii de a dispune o expertiză repetată, unde expertului să-i fie adresate aceleași întrebări, doar că să fie pusă sarcina de a oferi răspunsul în funcție de circumstanțele reale ale cazului, și anume de amplasarea

copacului de la colțul străzilor unde a avut loc accidentului, ci nu în circumstanțe în care acest copac nu ar fi existat. Aceasta este deoarece prezența de facto a acestui copac, limitează câmpul de vedere a conducătorului auto, chiar și în cazul deplasării regulamentare;

- fără a se expune pe marginea acestor argumente instanța a respins cererea și prin urmare a limitat inculpatul în drepturile sale de a se apăra;

- cu referire la proba cu înregistrarea video, instanța de apel a operat niște expresii generale și abstracte de genul că proba s-a administrat legal, însă nu s-a pronunțat asupra argumentului invocat de apărare, și anume asupra faptului că apariția înregistrărilor video în materialele dosarului penal nu sunt asigurate procesual, astfel cum aceste înregistrări nu au fost supuse ridicării în cadrul procesului penal, nu este consemnat purtătorul de informație pe care se găseau, nu este documentată procedura de intrare în posesie asupra acestei informații video de către organul de urmărire penală. Doar o înscris referitor la un disc din procesul-verbal de cercetare la fața locului, fără a indica tipul, indiciile de identificare, marca și altele, nu poate fi considerată probă. De fapt nu este cunoscută sursa provenienței înregistrării. Expresia „odată ce au fost recunoscute de organul de urmărire penală drept probă, înseamnă că aceasta este veridică, nu poate reprezenta argumentare a legalității și admisibilității acestei probe;

- fiind constatată încălcarea procedurii de administrare a acestei probe, odată ce apărarea a solicitat, instanța urma să se expună prin prisma prevederilor art. 94 Cod de procedură penală, argumentând decizia de a nu dispune excluderea acestei probe, așa cum și de a argumenta din ce motive o înregistrare video despre care nu se cunoaște cu ce dispozitiv a fost efectuată și cum a ajuns pe un disc simplu care nu poate fi inclus în nici un registrator la autoturisme, totuși a fost luat în calcul și a fost pus la baza emiterii sentinței de condamnare;

- concluziile expertizei prezentate de acuzare la dosar și inclusă în lista probelor nu putea servi bază a unei sentințe de condamnare, deoarece expertul nu a indicat că timpul imprimat pe secvențele video (care au stat la baza efectuării expertizei) ar fi imprimat de un dispozitiv omologat de fixare a timpului. Aceasta face ca concluziile experților să fie aproximative, mai mult ca atât că diferența între calculele experților cu referire la viteza maximă (83 km/oră și 88 km/oră) deja denotă o eroare clară în ce privești aprecierea distanței pentru care se ia câmpul de vizibilitate;

- acuzarea nu a venit cu proba faptului unde se afla camera de luat vederi, care era aceasta, când s-a extras înregistrarea, care anume suport de memorie a fost sustras, este sau nu acesta manipulat etc.

5.1. Asupra recursului a depus referință procurorul, prin care s-a expus pentru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate, iar temeiul de reapreciere a probelor nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul nu invocă nici un temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă în textul recursului menționează că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, circumstanțe care se prescriu temeiurilor prevăzute de pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Totodată, lecturând recursul declarat, Colegiul reține că acesta nu este motivat prin prisma temeiurilor de recurs indicate, recurentul de fapt criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond și făcând deducții proprii referitor la acțiunile inculpatului.

Colegiul menționează că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înlăptuiește de către instanța de recurs.

Cu referire la eroarea prevăzută la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal, atestă că aceasta a omis să concretizeze prin ce se confirmă acestea, lipsind o motivare corespunzătoare în acest sens.

Totodată, instanța de recurs constată că instanța de apel, la examinarea cauzei penale a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, adoptând o decizie legală și întemeiată și a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelurile declarate.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței instanței de fond. Or, în fapt, decizia recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care *coroborate în ansamblu*, au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Prin urmare, în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de menținere în parte a sentinței atacate, totodată oferind răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (2) Cod de procedură penală, încheierile date în primă instanță pot fi atacate cu apel numai o dată cu sentința cu excepția cazurilor în care, potrivit legii, pot fi atacate separat.

Astfel, Colegiul constată că, în ședința instanței de fond, apărarea a înaintat o cerere prin care a solicitat dispunerea expertizei judiciare auto-tehnice repetate, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 iunie 2021, a fost respinsă cererea respectivă, ca fiind neîntemeiată.

Declarând apel, avocatul Trofimov Igor a înaintat cerințe privind anularea doar a sentinței de condamnare a lui Jitari Roman, fără a solicita separat și anularea încheierii prin care a fost respinsă cererea de dispunere repetată a expertizei judiciare auto-tehnice repetate, așa cum prevede art. 400 alin. (2) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, apărarea doar s-a expus referitor la faptul că instanța de fond, prin respingerea cererii respective a încălcat dreptul inculpatului la apărare, însă o solicitare expresă de anulare a încheierii prin care a fost soluționată cererea de dispunere repetată a expertizei judiciare auto-tehnice cât și o cerere de dispunere a expertizei judiciare auto-tehnice repetate, nu a fost înaintată, atât în apelul declarat cât și în ședința de judecată, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 175-183, vol. II).

Asupra acestui proces-verbal nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile înserate în actele procedurale vizate sunt prezumate a fi veridice.

Prin urmare, argumentul recurentului că: „*instanța de apel nu s-a expus asupra cererii de dispunere repetată a expertizei judiciare auto-tehnice.*” este absolut neîntemeiat.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării recercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, potrivit căreia inculpatul a fost recunoscut vinovat.

Instanța de recurs mai atestă și faptul, că argumentele invocate de recurent sunt identice cu cele invocate în apel, acestea fiind combătute de instanța de apel în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinate chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiuri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că instanța de apel nu a admis o eroare gravă de fapt, care ar fi afectat soluția instanței.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Trofimov Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău

din 18 mai 2022, în cauza penală privindu-l pe **JITARI Roman XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 ianuarie 2023.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN